

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an — — — — — 40 Lei.
Pe jumătate de an — — — — — 20 Lei.

Împare odată în săptămână:
DUMINECA.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 266.

Nr. 2207/1924.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiunile de primire în Institutul teologic din Arad pentru anul școlar 1924/1925 au să fie înaintate Consistorului ort. român din Arad până în 18/31 August a. c. instruite cu:

1. Extras de botez dela oficiul parohial eliberat în timpul cel mai recent.

2. Testimoniul școlar, prin care se dovedește, că are pregătirea cerută prin concluzul Nr. 84/910 al Sinodului eparhial din Arad și anume — fiind parohiile din eparhia Aradului împărțite în trei clase, — dela petenți se pretinde: a) 8 clase de liceu cu bacalaurat; b) 8 clase de liceu ori cu maturitate dela școlile comerciale; c) 6 clase de liceu sau examen de capacitate învățătorescă.

3. Atestat de moralitate dela oficiul parohial, la care aparține, vizat de protopresbiterul tractual.

4. Atestat medical despre starea sanitară și întregitatea membrilor corporale.

5. Dacă petentul dela absolvirea școlilor s'ar fi dedicat altei carieri, ori a avut altă ocupațiune, atunci prin atestat dela oficiul parohial, la care aparține și vizat de concernentul protopop are să dovedească ocupațiunea și timpul petrecut dela ultima frecvența școlară până la timpul de față.

6. Intrucât petentul este absolvent de școli normale și ca atare obligat a servi în învățământ, este obligat a produce un certificat dela forurile competente (ministru ori revizorat), în care i se dă voie a urma cursurile de teologie ca student regulat. *Curs particular nu se admite.*

7. Certificat despre situația militară a petentului; dacă este înrolat.

8. Obligațiune din partea părinților ori a tutorului, că va suporta cheltuielile de între-

ținere obligatoare în Seminar, în cursul anilor de studiu.

9. Se obsearvă spre orientare, că pentru anul școlar 1924/1925 Ministerul Cultelor și Artelor a încuviințat 40 burse à 3000 Lei pentru clericii Institutului nostru teologic.

10. Ceice reflectează la bursă, să alătore și atestat de paupertate respective despre starea materială a lor și a părinților.

11. Cei din altă Eparhie să prezinte litere dimisionale dela Episcopul locului.

12. Întreținerea în seminarul teologic este obligatoare pentru toți elevii primiți în teologie.

13. Condițiunile de întreținere în Seminar sunt următoarele:

a) În număr 4000 Lei, adică (patru mii Lei) anual, plătit în 3 rate anticipative la cassa Consistorială și anume: 1333.34 Lei la înscriere, 1333.33 Lei la 1 Decembrie 1924, și rata ultimă 1333.33 Lei la 1 Aprilie 1925.

b) Pe lângă aceasta taxă, în număr fiecare elev va mai plăti la începutul anului școlar și o taxă în alimente și anume: Una m. m. făină, una m. m. cartofi; 10 (zece) klg. unsoare și 10 (zece) klg. fasole.

c) La intrare în Seminar elevii vor aduce cu sine: 6 cămeși, 6 părechi ismene, 3 cămeși de noapte, 6 părechi de ciorapi ori obele, haine de pat (saltea, cearșafuri, țol ori plapomă, perină și o cuvertură de pat), trei ștergare, trei servete, păhar, cuțit, furculiță, lingură, o ceașcă, trei farfurii, piepten, săpun, perie de dinți, de haine, de ghete, ace, ață, hainele și îmbrăcămintele necesare.

14. Petițiunile au să fie timbrate legal și scrise cu mâna proprie.

15. Petenții să indice domiciliul și poșta ultimă, scrise corect și legibil.

Arad, din ședința Cons. a sen. bis., ținută în 30 Maiu (12 Iunie) 1924.

Joan J. Sapp,
Episcop.

Nr. 2295—1924.

Comunicat.

Ministerul Cultelor și Artelor, cu Nr. 31.202 din 27 Iunie a. c. ne face cunoscut, că Ministerul Sănătății și Ocrotirilor sociale prin Decizia Nr. 14.393 din 11 Iunie a. c. a hotărât, ca timp de 6 luni cu începere dela 15 Iunie a. c. să nu se mai acorde nici o autorizație pentru apelurile la contribuința benevolă a publicului, sub orice formă și în orice scop.

Ceace aducem la cunoștința oficiilor și comitetelor parohiale spre știre și conformare.

Arad, la 17/30 Iunie 1924!

Consistorul ort. rom. din Arad.

Nr. 2033/924.

Comunicat.

Părintele ases. refer. cons. *Dr. Gheorghe Ciuhandu*, după ce a fost instituit de preot misionar eparhial, a început editarea unei biblioteci cu tendență misionară, cu lozinca de chemare: „La vatra sufletească a Neamului“.

Până acum a scos broșurile următoare:

1. „Preoți români, cari rup pecețile cu Roma“ 5 Lei.

2. „Urgia unionistă și Reacțiunea ortodoxă din județul Aradului“ (1834—5) 10 Lei.

Având în vedere importanța mare, ce o au aceste broșuri de propagandă pentru biserica noastră ortodoxă română.

Le recomandăm Onor. preoțimi și dispunem să fie procurate oficial pentru toate bibliotecile din eparhie parohiale, seminariale și eparhială.

Totodată poftim Onor. preoțime să îndemne stăruiitor și pe credincioșii noștri să cumpere broșurile din chestiune, cari se pot procura dela autor.

Arad, din ședința consistorială a senatului bisericesc ținută în 30 Mai (12 Iunie) 1924.

Consistorul ort. rom. din Arad.

Nr. 2034/924.

Comunicat.

Părintele ases. refer. cons. *Dr. Gheorghe Ciuhandu*, ni-a prezentat un exemplar din lucrarea sa intitulată: „Reorganizarea centrelor noastre ierarhice și Unificarea bisericească“.

Având în vedere, că preoții noștri vor avea în aceasta broșură un material de lectură

folositoare pentru dânșii și potrivit pentru a intra în fiecare bibliotecă parohială un material actual pentru zilele noastre.

O recomandăm Onor. preoțimi și dispunem să fie procurată oficial pentru toate bibliotecile din eparhie: parohiale, seminariale și eparhială.

Se poate procura dela autor cu prețul bagatel de zece lei.

Arad, din ședința consistorială a senatului bisericesc ținută în 30 Mai (12 Iunie) 1924.

Consistorul ort. rom. din Arad.

Inobilarea poporului nostru și schimbarea în bine a deprinderilor lui de toate zilele.

(Urmare.)

Munca preotului de azi să poate asămăna cu o luminare aprinsă într'un loc bătut de vânt. Tot așa de vehement să agită azi chestiunea culturală a poporului, cași înainte de aceasta cu cinci ani. Ba, ce e mai dureros, că începe a sufla un vânt neprielnic și pentru chestiunea religioasă a poporului. Mai ieri alaltăieri, iera lozinca, că școala să fie a învățătorului, biserica a preotului. Urmarea și rezultatul îl văzurăm cu ochii că școala deveni a statului, poporul și învățătorul rămânând ambii fără nici o influință asupra acelei instituțiuni, care ar trebui să formeze baza caracterelor bune, religioase și morale a noilor cetățeni. Dacă și în biserică se va proceda așa, atunci problemei de inobilare a poporului nostru îi putem proroci rezultatul încă cu ziua de azi: Vom avea dascăli și preoți toți doctori în politică, vor lipsii însă educatorii și părinții sufletești ai poporului. Dacă guvernele, ce să părăndă ar dori nobilarea poporului ar trebui să asigure în țară: liniștea națională, dreptate nepărtinitoare și libertatea de a gândi. Sistemul de statificare în școală și biserică, unde să cere mai mult libertatea de a gândi ne va duce acolo, că mâine poimăine vom pretinde și noi guvernelor, ca ele cu puterea lor politică să ne deie de-a gata caractere, oameni religioși și nobili, pe cari noi numai să-i conducem, după programe și porunci venite de sus. Vom pretinde, ca statul și guvernele să ne curețe de pul bisericeii noastre de secte și alcoolisti de se-nidocși și analfabeți. Mai luând în considerare că guvernele, care cum să părăndă cluntează mereu, din drepturile bisericeii câștigate cu atâta trudă, ne face tot mai greoaie mișcarea, și ne pune stavilă libertății de acțiune; căci cu ce mijloace voiu combate concubinagiul — stărvul neamului nostru — când în constituția țării, nici pomina de actul bisericesc al eunuchiei? Sau cu ce mijloace voiu combate alcoolismul; când legile țării admit, ca lângă biserică să dăinuiească crășma; sau cu ce mijloace voiu

stârpi analfabetismul, când în școală e tăcere și puțt, pentru-că școala a avut nefericirea să fie cândva confesională ort. română. Luând în considerare apoi că aproape nici unii dintre factorii politici și prețiși conducători ai poporului, n'au în programul lor ținta de inobilare a poporului, ci mai mult cea de cucerire lucrarea de inobilare întârzie tot mai mult. Căci să ni-să ierte, dară nu se poate numi educație cele câteva sfaturi și indemnuri aruncate ici și colo de reprezentanții puterii politice, administrative, economice sanitare didactice etc., cari sfaturi și indemnuri de cele mai multe ori se contrazic de însuși faptele și viața, celor, cari le rostesc. Iar dacă am ajuns până aci și avem dreptul a critica și politicianismul de azi, care cu adevărat ar trebui să aibă cele mai superioare ținte, afară de înalte excepții, în viața politică de azi vedem, respă de idei și sentimente, frământare zadarnică, fără acțiune rodnică; cu un cuvânt puterea politică pentru idealul de inobilare a poporului crează foarte puțin. Alătura de partidele politice stă ziaristica plătită, care are aceeaș influință de inobilare asupra poporului, pe care o are crășma și alcoolul.

Repet deci, că munca preotului de azi se poate asemăna, cu o luminare aprinsă — într'un loc bătut de vânt.

Că altcum ar trebui să se judece și să se lucre și că toți prețișii conducători ai poporului ar trebui să se însuflească de inobilarea poporului vostru o spune frumos Prof. A. C. Cuza care zice studenților săi de toate categoriile: „Voi sunteți ieșiți din rândurile poporului — și aflându-Vă iară în fruntea lui, — aveți datoria să pătrunde-ți nevoile lui și să lucrați pentru nobilarea lui, căci clasele culte sunt floarea inteligenței unui popor și întocmai ca florile unui pom, ele pentru dânsul trebuie să înflorească și numai lui să-i aducă roade“. Deci floarea cugetării românești, toți scriitorii, toți oamenii de bine din țara noastră ar trebui să se însuflească de aceeaș adâncă preocupare: Inobilarea poporului nostru. Am citit cartea: „Aspecte din viața Engleză“... Acolo ni-se arată Englezii, ca o „nație de școlari“, toți învață, toți lucră, toți crează, nu sunt numai îndrumători, ci organizatori. În materie de educație iau contact cu viața. Silințele frunțașilor, conducătorilor și a funcționarilor în hrănirea masselor cu adevăr și bine întrece ori-ce închipuiri. Acolo toate așezemintele au acelaș scop: Educație și inobilare. Și cine nu e acolo educator? Am greși dacă am zice că cu aceasta capitală problemă s'ar însărcina numai Școala ori Biserica! Nu! Acolo: Legi, guverne, armată, arte, industrie, ziaristică etc., să întrec în cărtarea mijloacelor de educație a poporului lor, cu toate că acest popor a întrecut de mult în cultură pe alte popoare, cari își pierd vremea în certe politice, desavuându-se pe ei, țara și poporul.

Am tratat până aci despre educație în gene-

ral și despre educațiunea poporului nostru; voi trata ceva și despre educațiunea religioasă a poporului nostru.

Dacă e adevăr constatat, că poporul nostru ab origine e popor nobil, cu și mai multă putere de adevăr putem dovedi, că poporul nostru e popor religios, începând dela primele manifestații ale lui ca popor, închegarea în un neam, limbă, literatură aproape tot se face prin biserică și prin preoți. Literatura religioasă din secul XVI, XVII și XVIII predominază scrierile profane și formează baza literaturii culte. Și cee mai înbucurător lucru, că aceste scrieri, traducerii, colecțiuni au de autori fețe bisericești: Popa Ion din Vinț, Popa Ion din Sâmpetru, din Măhaciu etc., sunt figuri patriarhale, cari au ajutat la inobilarea graiului românesc cu peana, iară la inobilarea sufletului cu molitfelnicul. Dar scrierile bisericești de valoare literară, și cu scop educativ a Metropolișilor, Episcopilor și călugărilor, nu sunt semne și dovezi, că poporului nostru nu i'a lipsit niciodată educația religioasă? Insași numirea de „Părinte“ pe care a folosito și o folosește și azi poporul nostru când își agrăiește pe preotul său e semnul viu despre contactul, despre școala și influința ce preotul a avut-o asupra poporului nostru. Dacă toți conducătorii lui pe toate ramurile de cultură ar fi muncit astfel ca preoțiimea, am avea azi mai multe numiri de „părinte!“ ar fi părinții patriei, părinții justiției, a culturai etc; iară poporul nostru ar sta pe o treaptă culturală cu mult mai înaltă decum stă astăzi.

Dar dacă s'a făcut în trecut educație religioasă poporului și dacă poporul prin aceasta educație, s'a susținut, însămnă că sufletul poporului nostru iubește aceasta educație și deci nu trebuie întreruptă.

Am spus că educație religioasă s'a făcut în totdeauna poporului nostru, cu toate acestea rezultatul muncii de veacuri pe acest teren încă nu e mulțumitor. Acest fapt este a se esplica în multe feluri, fiind multe cauzele cari au împiedecat avântul luat de antecesorii noștrii. Una din aceste cauze voi cerca să o esplic și eu, mai ales, că e una din cauzele, cari și azi îngreunează acțiunea noastră în cece privește educația religioasă a poporului.

Educația religioasă de azi nu se face după regulă și după sistem; nu se țin în samă principiile fundamentali, cari să recez să le observe un bun educator.

La educațiunea religioasă să cere în prima linie să avem o *țintă* sau un *scop*. Fără țintă și fără scop a începe o lucrare, însămnă a tulbura o apă mare, unde afară de frământarea undelor, nu poți prevedea alt rezultat. Ținta e îndrumarea lămurită a tuturor gândirilor noastre spre o idee dominantă, călauzi-toare, pentru care lucrăm. Trebuie cunoscut, cari sunt lipsurile sufletești a poporului nostru, cunoscând aceste lipsuri, aceste dorințe a lui, precum și scăderile lui, atunci numai putem ști în ce direcție putem

să lucrăm și care e ținta lucrării noastre. Așa d. e. dacă cercetăm azi lipsurile sufletești a poporului nostru observăm la dânsul o sete după carte; iară dacă cercetăm scăderile lui, ajungem la concluziunea că lipsa de educațiune îi stă în calea dezvoltării; iară alcoolul îl ruinează și îl îndobitocțește. Să punem întrebarea: de unde să începem lucrarea pentru inobilarea și schimbarea în bine a deprinderii lor de toate zilele a poporului nostru?

Lucrarea de inobilare o vom începe de acolo, de unde au început-o și alte națiuni și popoare adevărate dela: Carte. În carte stă tot secretul, toată puterea și viitorul unui neam. Căci de unde ne-am câștigat noi cei de față, netezirea sufletului, stăpânirea de sine, graiul domolit, limba aleasă, mișcările bune, cu un cuvânt tot ceea-ce distinge și deschilinește pe om de om? Numai și numai din carte. Dară și la carte trebuie să fim cu multă băgare de seamă, și aici trebuie să ținem cont de un scop și de o țintă! Evanghelia e o carte sfântă în întregime, o carte aleasă, cu toate acestea citatul ei care zice: „Litera omorâre și numai Duhul face viu“ se referă și la sfintele ei pagini. Cu cât mai mult se va referi acest citat la scrierile profane, cari zilnic se îmbie poporului nostru spre cetire. Dacă cartea, care se îmbie poporului spre citire va fi bună, aleasă, nobilă și religioasă, înseamnă, că vom să introducem în sufletul poporului nostru sevă bună, sevă nobilă, Duh bun de unde apoi putem aștepta, la timpul său, bărbați morali, religioși, credincioși, iubitori de adevăr, respectuoși față de bunurile sfinte, față de bunurile publice, față de stat, patrie, Altar și Coroană.

(Va urmă)

O apropiere între clasele sociale.

Încă din cele mai vechi timpuri datează o deosebire de clase, care deosebire se vede în felul de manifestare al vieții fiecărei clase, astfel împărțirea se face nu strict, întrucât în principiu este una numai în abstract luată este clasa de sus și de jos.

Clasa de sus a exercitat drepturi mai mari din punct de vedere politic-social decât clasa de jos, dar țineau cu sfințenie și la împlinirea lor. Istoria ne vădește cu exemple tipice, că destinele neamului erau conduse de clasa de sus, de mulțorii boerii prezidau și apărau interesele neamului.

Cu timpul însă clasa de sus (boerească) nu mai jucă rolul de mai înainte, cercul ei de activitate se restrânse cu totul, nu fiindcă ar fi fost constrânsă și împedecată de clasa de jos; ci din cauza curentelor străine pătrunse în țară, cari curente și-au găsit ecoul în clasa de sus. Unele curente au fost binefăcătoare altele cu totul străine de sufletul și aspirațiunile românismului, de unde provine și decadența clasei de sus.

Una dintre cauzele mari de decadență a clasei

de sus fu influența fanariotă, cari introduseră diferite obiceiuri și moravuri ușoare bizantine (lenea, luxul, lancesală), cari aduse întorsătură rolului jucat de mai înainte de clasa așa zisă aristocrată. De atunci clasa de sus nu se mai sacrifică pentru interesul neamului — ci interesului personal, — care ia pricinuit scăderi enorme. Activitatea ei care constă mai mult în relațiile externe, devin interne, dar cu efecte otrăvitoare pentru clasa de jos.

Înlăturarea răului se face prin triumful țăranului Tudor Vladimirescu, însoțit de falnicii panduri, cari răscolii toate păturile, dându-le imboldul de o reformă radicală societății. Deci rolul important din punct de vedere politic-social îi revine clasei de jos.

Pătura de jos a conservat și va conserva datinele strămoșești, dacă conducătorii vor ști cum s-o direcționeze, căci este singura clasă care a rămas pelângă evoluționismul românesc. Obiceiurile, portul sunt notele esențiale dinectinctive ale unui popor.

Acum ne găsim într'o epocă de refacere de reculegere a forțelor, țăranul român caută să traiască pe picioarele lui proprii — individualitatea — este sătul de amăgirile unora și altora, a ajuns la deplina înțelegere. O'scânte nouă îi trezește conștiința, întâiu de a fi conducator al său, punând preț pe muncă și cinste. Această scânteie de bună credință este mihi-lată, de unii cari caută cu întristare la vremurile de odinioară. Nu arare ori auzi, „țăranul e tot țăran“ cu alte cuvinte el este pus pe planul al doile, ca incapabil de o viață mai înaltă. Poate, acest lucru să le convie acelora, cari nu s'au coborât să vețuiască în mijocul țăranului și să-i cunoască mai deaproape sufletul.

Dacă pătura de jos are scăderi, cari nu o fac să stea la conformitatea timpului și spiritului nou, este că educația morală, nu i-s'a făcut pas de pas, cu progresul ei, nici drepturile cetățenești nu le-a avut în înțelesul cuvântului. Unele drepturi, pe cari le-a avut n'a știut cum să și-le exercite, fiind cuprinsă de întunerecul ce stăpânea clasa de sus. Nutriția sa a fost ca întodeauna răbdarea, iar mai presus, credința, speranța și iubirea față de atot puternicul. Singura mângâiere, de îndulcire a zilelor a fost făurirea unui ideal pentru un viitor îndepărtat — imaginativ.

Raze ajung acum cu deplină putere, încât nu-și mai găsesc nici o pantă, cari din înclinație ar intra în umbră; ci tot sufletul e încunjurat de o lumină vie, care se resfrânge în afară. Obiectivitatea este înlocuită de subiectivitate în cât orice amănunt este trecut sub prizma vederii sale.

Războiul l-a făcut să fie conștient de chemarea sa, contactul celor suferinzi (prisionerii) cu alți al căror aluat a fost frământat mai dinainte, i-a mărit cercul enperenței și activității sale.

Cel puțin în majoritatea nu mai zic „Cum a trăit bunicul trăiesc și eu“ ei să străduiește să umple lacunele cu tot ce-i stă la îndemână prin muncă

fizică și inte intelectuală. Iată că atinge și el cerințele noi de azi cari sunt munca și exploatarea muncii. Acest canal pe care singur l-a adâncit, trebuiește umplut cu duhul binelui adevărului și frumosului, ferindu-l de moravuri ușoare, care sunt mai repede de împroriat, ca cele înălțătoare. Aici își are rolul său biserica și școala, cari sprijinite una pe alta, lucrând în armonie, vor ridica mintea și inima omului din starea de impotență de care este cuprins câteodată. Să-i alunge concepțiile greșite despre viață, cari concepții sunt pornite dela clasa de sus. Masa de sus a fost setoasă întotdeauna de o cultură și civilizație stăină, având o perspectivă mai bună și fiind la o stare materială mai înfloritoare. Însă tocmai din cauza situației materiale, din care a făcut un bun sufleteș a tras conșcințele — reducerii. Astfel că în locul manierelor și bunului simț, a venit desfrăul, dezechilibrul moral și concepții cari aduce dezarmonia sufletească, precum și un traiu mai ales al societății.

Cultura și civilizația împrorutate a fost superficiale, boala de care zace și azi, ba chear necorespunzătoare românismului. Lipsită cu totul de cultura religioasă, care te face să iubești bunurile sufletești te înălță te face să cunoști toate ascunzișurile vieții.

Fără cunoștințe religioase, fără credință plutești în aer, ca un fulg purtat de vânturi. Di N. Iorga spune: „Călăuza neamului românesc a fost creștinismul. Deci fără religie nu știi unde mergi — rătăcești în locuri necunoscute. Neamul nostru a prosperat până azi numai prin atotputernicia lui Dzeu. Dovadă de câtă credință avea el sunt altarele, cari te fac să te întorci cu mintea la vremurile de cumpănă, și să înțelegi cum s'a tors firul vieții românești.

Nu mai puțin acum școala va trebui să lucreze în deplină armonie cu Sf. biserică, fiindcă numai prin ele se va putea face o apropiere sufletească între clase. Statul va contribui la sprijinul acestor instituții, pentru a ține buna ordine și rânduială, fără a nimici stau șagna progresul lor, lăsându-le să lucreze mână în mână. Astfel rezultatul obținut are să fie mai mare, decât a lucra fiecare dispartate. Dacă școala va crește mlădițele în spiritul creștin, au să fie înlătura te boalele sufletești și trupesti de care este cuprinsă societatea de azi. Atunci statul, ar avea puțină însărcinare de a recurge la constrângere — fiindcă orice cetățean și-ar da seama de datorille ce le are față de semenii și Dzeu. Tot pe această cale s'ar stărpi egoismul din'ntre clase — răutatea — făcând o armonie între ele, spre a domni pacea, liniștea și buna rânduială. Deci progresul social să realizează prin școală și biserică, „Altoiu face pomul pom și școala omului, biserica îl îndreaptă spre desăvârșire.

Știința și credința sunt izvoerele nesăcate pentru suflet, cari îl alimentează cu tot ce'i este necesar ca să poată fi omul cu adevărat cetățean al Imii pământene și idiale.

Școala să nu facă părtinire între cei avuți și

neavuți din contră să le vie în ajutor cu hrana sufletească la toți deopetrivă, supunându'i în diferite momente, la același fel de muncă.

Biserica dela început a pus baze solide unei veți sociale unitare, 'n pragul ei toți fii lui Dzeu au fost egali. Și deacum înainte chemarea de a face o armonie între clase îl are tot biserica și școala.

Numai în felul acesta națiunea noastră va sta cu fruntea sus și tare muncind toți ca niște albine lucrătoare aducând miere în stup lipsindu-ne însă de trântori.

Vasiloiu din Mehedinți.

Adventiștii

În locul iubirei creștine propagă răsvrătire

Publicăm din opul dlui. Dr. Gh. Comșa, „Pentru neam și lege“ a două predică contra sectarilor. Credem că preoțimea noastră va scoate folos din aceste cuvântări.

„Orb pe orb de va povățui, amândoi în groapă vor cădea“. (Matei 15, 14).

Fraților,

Între creștinismul adevărat și vrăjmașii lui, se dă astăzi o luptă pe față. Tot ceace este pământesc, toate izvodirile minței deșarte, se vor surpa, fiindcă se ridică împotriva științei lui Dumnezeu.

Între proorocii mincinoși, cari nesocotesc adevărata știință de Dumnezeu se numără — între alții — așa numiții adventiști. Ei bine, aceștia calcă în mod îndrăzneț cuvintele Scripturii care spune: „Că nu cel ce se laudă pe sine este ales ci pe care Domnul îl laudă“ (II. Cor. 10, 18).

Ei zic, că sunt singurii aleși ai lui Dumnezeu, cari vestesc în toate țările apropiata a doua venire a lui Hristos.

De aceea s'au și numit ei adventiști, căci numele acesta al lor vine dela cuvântul latinesc *adventus*, care însemneză venire sau sosire, fiindcă adventiștii răspândesc mincinoasa învățătură, că Hristos va veni a doua oară în timpul cel mai scurt. Voi arăta cu aceasta ocaziune, că ei numai aleși ai lui Dumnezeu nu sunt, ci povățuitori orbi, cari îndeamnă la răsvrătire!

În capitala țării noastre s'a tipărit o cărticică adventistă de 32 pușini. În acea cărticică adveatiștii spun, că numai ei predică îndreptarea. Pentru aceasta ei își iau în sprijin cuvintele proorocului, Ioil (cap. 2 v. 1) și susțin, că ei sunt chemați a împlini aceste cuvinte ale proorocului: „Trâmbițați cu trâmbiți în Sion strigați în numele cel sfânt al meu și să se turbure toți ceice locuiesc pământul, că a sosit ziua Domnului“.¹)

1) „A doua venire a lui Hristos“ de I. W. tipărită la „Cartea Românească“ — sediul Rasidescu fără indicarea anului, pag. 26 și 27.

Nicăiri nu se spune în Sf. Scriptură că aceste cuvinte ale proorocului Ioil s'ar putea tălmăci așa cum înțeleg adventiștii.

Eu am citat cuvintele proorocului Ioil din Biblia tipărită de Sf. Șinod al României. Adventiștii însă care nu au nici un respect de cuvintele Scripturii au schimbat și aceste cuvinte — căci sunt dedați la această apucătură ca și toți ceice au învățături aproape la fel cu ei. În loc de cuvintele: „toți cei ce locuiesc pământul” adventiștii au pus cuvintele: „toți locuitorii țării”, iar în loc de cuvintele: „că a sosit ziua Domnului” ei au pus cuvintele „căci se apropie ziua Domnului”

Oricine poate înțelege, că altceva este pământul și altceva este țara, altceva este a spune că a sosit ziua Domnului și altceva că se apropie. Vedem prin urmare că adventiștii se joacă cu cuvintele Sfintei Scripturi. Ei mai spun, că biserica noastră nu este biserica lui Hristos, ci biserica lumească, de pe amvonul cărei se aud numai cuvinte de măgulire pentru păcatele oamenilor și pentru sigurantă. Cu alte vorbe biserica noastră zic ei, nu biciuiește răul și păcatele oamenilor, și deci ea are păstori falși, cari strigă: este pace, nu-i nici un pericol!! Despre ei însă adventiștii spun, că sunt singurii, cari alcătuiesc poporul lui Dumnezeu asuprit de biserica noastră legănată în somn.¹⁾

Cu toate acestea avem credința fraților, că Dumnezeu, cum zice proorocul Isaia, va umili mândria și încrederea orbă a adventiștilor. (Isaia 2, 11—12). Le va plăti după cum li se cuvine, căci dacă fac toate acestea scopul lor nu este decât să îndemne la ură contra bisericii. Oare nu este o vorbă aruncată în vânt, să vii și eă strigi în gura mare, că numai tu ești drept înaintea lui Dumnezeu iar toți ceilalți oameni sunt păcătoși?? Ah ce sumeție fără seamăn este să te lauzi în felul acesta, când apostolul Ioan zice! De vom zice că păcat nu avem, pre noi înși-ne ne înșelăm și adevărul nu este întru noi” (I Ioan 1 v. 8). Același apostol zice: „Și dacă cineva va păcătui, mângăitor avem către Tatăl, pe Isus Hristos cel drept; Și acesta este curățirea de păcatele noastre, și nu numai de ale noastre, ci și de ale a toată lumea” (I. Ioan 2 v. 1—2) Iar apostolul Pavel zice: „Mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Isus Hristos” (Galat. 6, 14). (Va urmă.)

1) Loc citat p. 29 - 30—31.

Internatul Diecezan ort. rom. de fete din Arad.

Aviz școlar pe anul 1924—25.

În internatul diecezan de fete se primesc eleve cari cercetează liceul de fete al statului din Arad.

Taxa de întreținere 6000 Lei, se va plăti la cassa consistorială ori la dir. Internatului în două rate egale: la înțrarea în internat și la 1 Februarie.

Consistorul își rezervă dreptul, în caz de o urcare simțitoare a prețurilor, să ridice taxa de internat în cursul anului școlar.

Taxa de înscriere 100 Lei, taxa de medic 100 Lei și deteriorări 100 Lei.

Alimente: 125 kg. făină de pâne, 30 kg. făină albă, 100 kg. cartofi, 12 kg. unsoare, 10 kg. fasole (mazăre ori linte), 100 ouă, 5 kg. zahăr și 5 kg. săpun pentru elevele cari își spală rufele în internat, iar celelalte 1 kg. Pe viitor nu se mai face scutire de alimente sub nici un motiv.

Anunțurile pentru primirea în internat se vor face dela 15 Aug. la 15 Sept. Fiecare elevă va prezenta 1. *Certificatul școlar* de clasa absolvată; 2. *Certificat medical* că este deplin sănătoasă și 3. *Certificat dela comună* că nu este acolo nici-o epidemie. Numai aceia elevă se va considera înscrisă, care plătește a conto 1000 Lei din taxă.

Elevele cari din oare cari motive ar părăsi internatul, vor fi obligate să plătească taxa și alimentele pe jum. an. Taxa pentru orele particulare de muzică (pian, vioară) se va plăti anticipativ pe jum. an. Pentru fiecare elevă se va depune la dir. int. 500 Lei pentru spese de cărți și recvizite școlare, despre care sumă se va da socoteală în regulă.

Elevele vor aduce: 2 perini cu 4 fețe, 1 plapomă cu 2 cearșafe, 2 cearșafe și 1 acoperitoare de pat, toate acestea vor fi albe, 1 covorel, 6 cămăși de zi, 6 cămăși de noapte, 6 pantaloni (4 albi, 2 negre), 6 păr. ciorapi, 12 batiste, 4 fuste (2 albe, 2 negri), 6 ștergare, 3 servete, 2 cârpe de păhare, 2 cârpe pentru lighean, 1 cârpe pentru bucătărie care rămâne internatului, 1 față de masă, 1 ceașcă și 2 fârfurii, tăcâmuri, inel pentru servet, podișor pentru tăcâmuri, 2 păhare, 1 cârpă de praf, piepten rar și des, perie de dinți, de cap, de unghii, de haine și de ghete, 1 păr. pantofi de casă, 2 păr. ghete negre, 1 parapleu, 2 cutie pentru pieptene și perii.

Fiecare elevă este obligată să aibă uniforma școllei: 2 șorțe negre cu mâneci, rochie de ștofă vânătă închis, blusa albă de vară, 2 șorțe albe, palton de iarnă și primăvară, pălărie de iarnă și vară. Toate acestea după modelul anului trecut.

Elevele să nu aducă obiecte de prisos.

Purtarea bijuteriilor și altor obiecte de lux este interzisă.

Pentru banii lăsați la eleve, dir. int. nu ia nici o răspundere.

Direcțiunea internatului ort. rom. de fete din Arad.

2—3

Aviz. La întreprinderile de renovare a bisericilor, atragem atențiunea și recomandăm cu toată căldura, publicului românesc, — pentru ezechutarea lucrărilor artistice de pictură bisericească orientală — pe Dl profesor și pictor: *Teodor Dumvrăveanu*, domiciliat în Arad, la Seminarul teologic.

CONCURSE.

Conform rezoluțiunii Ven. Consistor ort. român din Arad Nr. 1923/924, se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante din comuna **Herneacova**, protopoplatul Timișorii, cu termen de **30 zile** dela prima apariție în „Biserica și Școala“.

Venitele sunt:

1. Una sesiune parohială în estenziune de 32 jugh., parte arător, parte fânaș.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației preoțești dela stat.
5. Casă parohială, care fiind cam deteriorată, comitetul parohial a luat angajamentul a o renova.

Preotul ales va solvi toate dările publice după venitul din parohie și va catihiza la școala din loc fără altă remunerație din partea parohiei.

Parohia e de cl. II., în lipsa recurenților de cl. II. se admit recurenți și cu cvalificațiune de cl. III.

Recursele ajustate cu documentele necesare conform Regulamentului pentru parohii și adresate Comitetului parohial din Herneacova, se vor înainta în termenul concursual oficiului protop. din Timișoara, iar recurenții se vor prezenta în cutare Duminecă, ori sărbătoare în sf. biserică din Herneacova spre a se face cunoscuți poporului.

Reflectanții din altă dieceză vor avea să producă act de legitimare dela Pr. Sf. Sa Dl. Episcop al Aradului, că pot recurge.

Dat în ședința Comitetului par. din Herneacova, ținută la 17/30 IV. 1924.

In conțelegere cu: *Dr. P. Țiucra*, protopop.

—□—

3—3

Conform rezoluțiunii Ven. Consistor ort. român din Arad, pentru întregirea parohiei vacante de cl. III. din comuna **Nadăș**, protopopiatul Timișorii se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima apariție în „Biserica și Școala“.

Venitele sunt:

1. Una sesiune parohială în estenziune de 32 jugh., parte arător, parte fânaș.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației preoțești dela stat.
5. Casă parohială, care se află în stare bună.

Preotul ales va solvi toate dările publice după întreg beneficiul din parohie și va catihiza la școala din loc fără altă remunerație din partea parohiei.

Recursele ajustate cu documentele necesare conform Regulamentului pentru parohii și adresate Comitetului parohial din Nadăș, se vor înainta în termenul concursual oficiului protop. din Timișoara, iar recurenții se vor prezenta în cutare Duminecă ori

sărbătoare în sf. biserică din Nadăș spre a se face cunoscuți poporului.

Concurenții din altă dieceză vor avea să producă act de legitimare dela Pr. Sf. Sa Dl. Episcop al Aradului, că pot recurge.

Dat în ședința Comitetului par. din Nadăș, ținută la 17/30. IV. 1924.

In conțelegere cu: *Dr. P. Țiucra*, protopop.

—□—

3—3

În conformitate cu concluzul Ven. Consistor diecezan ort. rom. din Arad, — Nr. 1995/924, — se escrie concurs pentru deplinirea definitivă a parohiei vacante: **Talpoș**, cu termen de **30 zile**, dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“.

Venitele parohiei sunt:

1. Usufructul sesiei parohiale cu dreptul de pășune.
2. Casa parohială cu intravilan și supra edificat.
3. Stolele legale.
4. Intregirea salarului dela stat, pentru care parohia nu i-a răspundere.

Parohia e de clasa I.

Alesul va solvi toate dările publice după beneficiul preoțesc și va avea să catehizeze în școala primară din comună, fără remunerațiune din partea parohiei.

Reflectanții își vor înainta concursesele, ajustate cu toate documentele prescise și adresate comitetului parohial din Talpoș, la oficiul protopopesc ort. rom. din Ineu (jud. Arad) și se vor prezenta, — cu observarea strictă a dispozițiilor din Regulamentul pentru parohii, — în careva Duminecă ori sărbătoare în sf. biserică din Talpoș, spre ași arăta desteritatea în oratorie și în celea rituale.

Reflectanții din alte Dieceze, — deodată cu cererea de a li să da voie spre a se prezenta în biserică, — vor avea să dovedească că au permisiunea Prea Sfinției Sale Dlui Episcop diecezan, de a concurge la această parohie.

Dat din ședința comitetului parohial din Talpoș, ținută la 13/26 Malu 1924.

Ioan Popa, m. p.
adm. par. președinte.

Zălan Leu, m. p.
not. comit. par.

In conțelegere cu: *Ioan Georgia*, m. p. protopb.

—□—

1—3

Concurs de licitație.

La biserica ortodoxă română din **Orșova**, sunt de executat următoarele lucrări:

1. Repararea, plafonului și a zidurilor interioare și exterioare ale bisericii, inclusive transformarea podului pentru cor.

2. Căptușirea zidului tâmplei (catapetezmei) cu parapet de lemn sculptat și

3. Pictarea interiorului bisericii.

Pentru darea în întreprindere a acestor lucrări în parte sau în întregime prin această se escrie licitația publică cu oferte închise pe *Duminica din 23 Iunie st. o. (6 Iulie st. n.) a. c. oarele 5 p. m. în locașul bisericii.*

Ceice doresc a lua în întreprindere aceste lucrări sunt poftiți a se prezenta la fața locului — cu excepțiunea celor ce s'au prezentat deja, — spre a lua cunoștință de starea lucrurilor. Cheltuelile de călătorie, precum și altfel de spese pentru schițe și devize nu se rebonifică.

Ofertele sigilate au a se înainta presidiului comitetului până la 22 Iunie (5 Iulie), cel târziu, până când au a se înainta și eventuale schițe și specificații de spese. Ofertele întrate după aceasta dată sau telegrafice însinuate nu vor fi luate în considerare.

Deodată cu prezentarea ofertei se va depune în numerar sau în hârtii de valoare și vadiu de 5% din suma devizului prezentat, care apoi înainte de încheierea contractului se va întregi la 10%.

Comitetul parohial își rezervă dreptul a acorda lucrarea resp. lucrările de mai sus aceluia resp. acelor întreprinzători probați, în cari are mai multă încredere. Întreprinzătorul zidar are a pregăti fondul pereților interiori după îndrumările ce i-le va da pictorul care primește lucrarea picturii.

Contractul resp. contractele încheiate devin obligatoare pentru întreprinzător îndată după subscrierea, iară pentru comuna bisericească numai după aprobarea lor de către venerabilul Consistoriu al eparhiei Caransebeșului.

Schițele și devizele deja întrate pot fi zilnic văzute la oficiul parohial, de unde tot zilnic se pot cere și informațiuni.

Orșova, din ședința comitetului parohial, ținută la 22 Maiu 1924.

ss. ing. Ștefan Bornuz,
președinte.

ss. Costandin Dure,
preot, notar ad hoc.

Licitațiune minuendă.

În baza rezoluției Ven. Consistor ort. rom. din Arad, No. 2204/1924, prin această se escrie licitațiune minuendă, care se va ține în *Galșa*, *Duminică* la 7/20 Iulie 1924 orele 2 după amiaz, pentru darea în întreprindere a renovărilor necesare la biserica ort. rom. din *Galșa*.

Prețul de exclamare e 209.597 Lei.

Reflectanții, — cari numai diplomați pot să fie, — î-și vor nainta ofertele în scris, adnexând în numerar sau în hârtii de valoare vadiu de 5% dela prețul de exclamare.

Comitetul parohial î-și rezervă dreptul de a da

lucrările de renovare aceluia întreprinzător, în care va avea mai mare încredere, fără considerare la rezultatul licitației.

Reflectanții nu pot reclama spese de drum sau diurne pentru participarea la licitație.

Condițiunile speciale, planul și devizul speselor de renovare se pot vedea la oficiul parohial ort. rom. din *Galșa* (jud. Arad), în fiecare zi între orele 7—12, până în preziua terminului fixat pentru licitațiune.

Galșa, la 16/29 Iunie 1924.

Comitetul parohial.

Licitațiune minuendă.

Comitetul parohial ort. român din *Seceani*, plasa *Vinga*, în urma rezoluțiunei Ven. Consistoriu No. 4466/1924, prin această escrie licitațiune minuendă cu oferte închise pentru repararea edificiilor (două) școlare.

Prețul de exclamare este de lei 54330.

Licitația se va ține în sala școlii de băieți din loc la 13 Iulie nou 1924 ora 3 p. m.; ofertele închise sunt a se înainta până în ziua licitațiunei orele 12 a. m., cele înaintate mai târziu nu se vor lua în considerare.

În ofertele închise reflectanții vor alătura un vadiu de 10% din prețul exclamării, în bani gata ori în hârtii de valoare acceptabilă.

Comitetul parohial își rezervă dreptul fără considerare la rezultatul licitației, a preda lucrurile aceluia dintre reflectanți în care va avea mai multă garanță.

Reflectanții nu pot pretinde diurne și spese de drum.

Condițiile și preliminarul de spese se pot vedea la oficiul parohial.

Seceani, la 9/22 Iunie 1924.

Comitetul parohial.

Licitațiune minuendă.

În baza înaltului act, al Venerabilului Consistor din Arad, Nr. 2203/1924 pentru predarea în lucrare a renovărilor, reclămate la edificiul bis. ort. rom. din comuna *Mănăstur*, (plasa *Vinga*) să escrie licitațiune minuendă, care se va ținea la 30 Iunie (13 Iulie) 1924 oarele 10 a. m.

Prețul exclamării: 92.139 Lei 20 bani.

Specificarea lucrărilor devizul de spese, și condițiunile să pot vedea la oficiul paroh. ort. rom. din loc.

Reflectanții au a depune înainte de licitațiune, vadiul de 10% în bani gata, ori hârtie de valoare; precum și a subscrie un act, prin care declară că, cunosc condițiunile și devizul de spese.

Reflectanții nu-și pot forma spese de drum și viatec.

Parohiei îi stă în drept, fără considerare la rezultatul licitațiunei a preda lucrările aceluia întreprinzător, în care are mai multă garanță.

Mănăstur, la 16/29 Iunie 1924.

Comitetul parohial.

Redactor responsabil: SIMION STANA asesor consistorial
Censurat: Prefectura Județului.